

Sosyalist Ozanlar Birliđi

<http://www.dursunogluai.com/>

Osman Ađaođlu (İsveç)

HALK OZANI NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Toplumlarda; sanatçı, müzisyen, edebiyatçı, şair vb gibi kavramlar kullanılır. Ama bunların başına 'halk' ön belirleyeni konmaz. Bu niteleme, ayrıca sadece ozanlar için kullanılır. Yani sanatçı, müzisyen kimliğinden çok yörenin tınısal ve sözsel önderlerine 'halk ozanı' denir. Halk Ozanlığı Anadolu'da toplumun öncüsü olmuş bir gelenek, halka mal olmuş bir kültürdür. Yaşamını halkla birlikte idame ettiren ozan, sazıyla sözüyle halkın sesidir. Toplumdaki olumlu ya da olumsuz gelişmeler, ozanın sazına, sözüne ve sesine konu olur.

Ozanlarımız toplumun sorunlarını dile getirmek, olup biteni daha erken, çok önceden görme ve gelecek nesillere mesaj verme özellikleriyle de tanınmıştır. Ozanlık geleneğinde doğa sevgisi vardır, halk sevgisi vardır, vatan, dünya sevgisi ve hak sevgisi vardır. Halkın bağrından kopar ve temsil ettiği toplumun sorunlarını, mesajlarını sazıyla anlatır. Böyle kendisini halkına, halklara adanmış kişiler bizim tarihimizde çoktur. Bu insanlar, sarayların sazcısı ve de sözcüsü olmadıkları için, hapisler yatmış, hatta öldürülmüşlerdir. Pir Sultan, Aşık Veysel, İhsani, Neşet Ertaş, Mahsuni gibi onlarca ismi sayabiliriz. Bu insanların temel özelliği zakkumu, halka pamuk şeker gibi göstermemeleriydi. Çünkü bu insanların sol

yanı ağırdı ve o sol yanları hak, adalet, eşitlik yani Sosyalizm diyordu.. Halkının sevinç ve sancıları ve dış dünyanın kahır ve şenlikleriyle bu kadar iç içe geçmiş bu halkçı, sosyalist ozanlardan bazı örnekler vermek gerekirse;

ÇEKER GIDERİM

Ben de bir peygamber olmuş olsaydım
Birlik tohumunu eker giderdim
Önce yasaklardım kula kulluğu
İnsan Hak'tır deyip çeker giderdim

Bakmazdım zalimin gözü yaşına
Sabıra bağlamazdım boşu boşuna
İtikat etmezdim mezar taşına
Taş yerine çiçek eker giderdim

İnsan olduğu yön kıbledir bana
Ben böyle inandım çünkü insana
Çok sebeptir diye kavgaya kana
Bütün hududları söker giderdim

Cehalet insana pusudur pusu
Kolay bilinmiyor işin doğrusu
Hocam çekmeseydi ahret korkusu
Dünyaya bal gelir şeker giderdim

Mahzuni hüner yok şah'ın tacında
Aşk yanamaz cehennemın sacında
Son isim isterse darağacında
İnsan der boynumu verir giderdim

Mahsuni

Sonuç olarak; tabiata, içindeki her tür canlıya ve insana, emeğe, saygısı olan, özgürlüğü, fikir hürriyetini öne çıkaran ve hak ve adaletten yana olan sazı, sözü yiğit kişi, sarayların kuş sütlü sofralarında değil, halkının bulgur, yufka ve soğanlı azıklarında kendi gerçeğini bulur. Toplumunun kan ve gözyaşlarını, yarından beklentilerini sazının perdeleri ve dilinin bilgeliğine asarak, kellesinin yolun başında halkının geleceği için adar. Güce, paraya, softa sofralarına, saraylara yakın olan alın teri, emek ve hak adalet düşmanı olur. Sazını, sözünü ve toplumsal gerçekleri namusu edinmiş ustalar ise, halkının ozanı, siyaset kurumunun Sosyalist önderleri olur. Tek cümle ile betimler isek; Sistem, saray ozanı olmak çok kolaydır. Halk ozanı olmak ve sosyalizmin peygamberliğini yapmak ise, hem bilgi, birikim, hem de şuurlu bir cesaret ister. İşte; saray soytarıları ile Halk ozanları arasındaki fark budur..!

**TÜM İLERİCİ, DEVRİMCİ, SOSYALİST VE
KOMÜNİST OZANLARA ÇAĞRIMIZDIR**